

Ευρωπαϊκές δράσεις για την Ισότητα και τα Θεμελιώδη Ανθρώπινα Δικαιώματα

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1h3UucN>]

Εξαιρετικής σημασίας ζήτημα, αποτελεί η ενσωμάτωση των Οδηγιών σε κράτη όπως το Ηνωμένο Βασίλειο και η Γερμανία. Συγκεκριμένα, στο Ηνωμένο Βασίλειο, η γενική αρχή της ισότητας και της μη διάκρισης εμπεριέχεται στο εθιμικό δίκαιο. Επίσης, εκτός της εκτεταμένης χρήσης της Ε.Σ.Δ.Α, ιδιαίτερα σημαντικός είναι ο Νόμος 1998 “περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων” μέσω του οποίου ενσωματώνεται η Ε.Σ.Δ.Α στο αγγλικό δίκαιο και παράλληλα λειτουργεί ως υποκατάστατο της Συνταγματικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων[13].

Επίσης, άξιο αναφοράς αποτελεί το γεγονός ότι ο Νόμος 2010 περί ισότητας, ενώ αναφέρεται στην απαγόρευση της άμεσης και έμμεσης διάκρισης καθώς και στους τύπους των διακρίσεων λόγω (παρενόχλησης, θυματοποίησης, εθνοτικής καταγωγής, φύλου, αναπηρίας, γενετήσιου προσανατολισμού, θρησκευτικών ή άλλων πεποιθήσεων, ηλικίας στην επαγγελματική απασχόληση και περιορισμού στην πρόσβαση σε αγαθά ή υπηρεσίες), ωστόσο οι διακρίσεις λόγω θρησκείας ή

πεποιθήσεων, ηλικίας και γενετήσιου προσανατολισμού δεν αναφέρονται επακριβώς, πράγμα το οποίο ισχύει και στην περίπτωση B. Ιρλανδίας.

Αντίστοιχα, στην Γερμανία υφίσταται ειδική αρχή κατά των διακρίσεων ("Antidiskriminierungsstelle des Bundes"), καθώς και ειδική νομοθεσία στο εργατικό και δημόσιο δίκαιο.

Εκτός από αυτά, εντός του πλαισίου των δράσεων της Ε.Ε. για την καταπολέμηση των διακρίσεων, τίθενται μια λίστα δράσεων, η οποία περιλαμβάνει την Απόφαση Πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ (καταπολέμηση ρατσισμού και ξενοφοβίας), το Νομοθετικό Ψήφισμα P6_TA(2009)0211 (εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ανεξαρτήτως θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας, γενετήσιου προσανατολισμού), την Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών 2009/C211/12 (καταπολέμηση των διακρίσεων, παροχή ίσων ευκαιριών, εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης, αρχής της επικουρικότητας με τοπικές αρχές, περισσότερο αυστηρή νομοθεσία) και τέλος την Οδηγία 2004/83/ΕΚ (σεβασμός και προστασία των αιτούντων ασύλου και μελών των οικογενειών τους, προσδιορισμός της θρησκείας).

Βασικός πυλώνας του ευρωπαϊκού οικοδομήματος για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών καθώς και για την διεύρυνση των αρμοδιοτήτων της Ένωσης, αποτελεί ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων[14]. Πηγές έμπνευσης του Χάρτη αποτελούν οι κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών(άρθρο 52 IV του Χάρτη), οι διεθνείς συνθήκες προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων (κυρίως την Ε.Σ.Δ.Α) και τέλος η νομολογία του Δ.Ε.Κ(το άρθρο 52 περιλαμβάνει την υποχρέωση των δικαστηρίων τόσο της Ένωσης όσο και των κρατών μελών να λαμβάνουν υπόψιν τους τις επεξηγήσεις και τις κατευθύνσεις της ερμηνείας του Χάρτη).

Ένα από τα πιο σημαντικά ερωτήματα, το οποίο διαμορφώνεται κατά την διάρκεια της μελέτης του Χάρτη, είναι το ποιος ή ποιοι είναι οι αποδέκτες του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων?! Αποδέκτες του Χάρτη αποτελούν τόσο τα Όργανα όσο και οι Οργανισμοί, καθώς μέσω αυτών και κατ'επέκτασιν των αρμοδιοτήτων τους, να μεταλαμπαδεύονται τα δικαιώματα και οι αρχές του Χάρτη.

Γενικότερα, η ιδιαιτερότητα και ταυτόχρονα η σημασία του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων γίνεται περισσότερο εμφανής μέσω του ότι υπάρχουν ταυτόχρονα, τόσο υποστηρικτές ενός διακηρυκτικού χαρακτήρα του Χάρτη, όσο και εκείνοι, οι οποίοι πρεσβεύουν την πλήρη ένταξη του στις κοινοτικές συνθήκες.

Προσωπικά, τίθεμαι υπέρ μιας πλήρους ένταξης του Χ.Θ.Δ, καθώς μόνο μέσω αυτής, διασφαλίζεται καλύτερα τόσο ένα μεγαλύτερο ποσοστό προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων, όσο και η δημιουργία των καλύτερων προϋποθέσεων και θεμελίων για ενδεχόμενες διορθωτικές ενέργειες περί τυχών ελλείψεων. Ο επικουρικός χαρακτήρας και η επιδίωξη μιας σταθερά δομημένης νομοθεσίας είναι φανερές στην επιδίωξη της Ένωσης για περιορισμό φαινομένων ρατσισμού και ξενοφοβίας, σεβόμενη πάντα την αρχή της δημοκρατίας, της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης.

Σεβόμενη η Ένωση, τον χώρο στον οποίο δημιουργήθηκε και τις ιδέες, τις οποίες πρεσβεύει, δημιούργησε Κοινοτικά Προγράμματα, με στόχο την βελτίωση της κοινοτικής νομοθεσίας και παράλληλα την γεφύρωση του χάσματος, το οποίο υφίσταται μεταξύ εθνικών πολιτικών των κρατών-μελών και των στόχων της Ένωσης.

Στα πλαίσια των δράσεων της Ένωσης για την περίοδο 2007-2013, εντάσσεται το “Progress” μέσω της Απόφασης 1673/2006/EK[15], το οποίο με την σειρά του αντικατέστησε το κοινοτικό πρόγραμμα καταπολέμησης των διακρίσεων της περιόδου 2001-2006.

Στόχος του “Progress” ήταν η λήψη μέτρων κατά των “άμεσων” και “έμμεσων” διακρίσεων και ειδικότερα μέσω διακρατικής συνεργασίας με Οργανισμούς και Μ.Κ.Ο, η μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση των ευρωπαίων πολιτών.

Αρωγός στην προσπάθεια της Ένωσης για την καταπολέμηση αρνητικών φαινομένων όπως ο ρατσισμός, η ξενοφοβία και ο αντισημιτισμός, αποτελεί το πρόγραμμα “Fundamental Rights and Citizenship[16]”. Επίσης, αναλαμβάνει δράσεις για την καταπολέμηση και τον περιορισμό της ομοφοβίας, την προστασία δεδομένων και της ιδιωτικής ζωής, την νομική κατάρτιση και δικτύωση και την ενεργό συμμετοχή στην δημοκρατική ζωή της Ένωσης.

Κατά την άποψη μου εξίσου σημαντικό αποτελεί το γεγονός ότι στο συγκεκριμένο πρόγραμμα έχουν δυνατότητα πρόσβασης τόσο δημόσιοι, όσο και ιδιωτικοί φορείς. Παράλληλα, σημαντική βοήθεια στην προσπάθεια καταπολέμησης του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, κυρίως μέσω μιας ενιαίας προσέγγισης του Ποινικού Δικαίου, αποτέλεσε η Απόφαση Πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ[17], η οποία υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο στις 28 Νοεμβρίου του 2008.

Ωστόσο, ο τομέας της προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, πιστός στις

σύγχρονες επιταγές των συνεχώς αυξανόμενων προβλημάτων, τα οποία προκύπτουν, οφείλει να προσαρμόζεται και να εξελίσσεται. Αυτή την δυνατότητα, την παρέχει το πρόγραμμα “FRA”[18], το οποίο παρέχει συμβουλές, συνεργάζεται με τα Κράτη-μέλη και βοηθά στην καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

[Συνεχίζεται]

[13] McColgan. A., 2011, “Country Report UK 2010 on measures to combat discrimination, European network of legal experts in the non-discrimination field”, σελ 6.

[14] Σαχπεκίδου Ευγενία Ρ., “Ευρωπαϊκό Δίκαιο”, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2011.

[15] <http://eur-lex.europa.eu/Notice.do?val=236842:cs&lang=el&list=236842:cs,&pos=1&page=1&nbl=1&pgs=10&hwords=&checktexte=checkbox&visu=#texte>

[16] <http://ec.europa.eu/justice/grants/programmes/fundamental-citizenship>

[17] <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:328:0055:0058:en:PDF>

[18] <http://fra.europa.eu/en>